

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر آموزش بر اساس الگوی سازگاری روی، بر کیفیت زندگی مراقبین خانگی بیماران روانی با سابقه بستری در بخش های روان بیمارستان های نظامی شهر بوشهر

محل انتشار:

فصلنامه علوم مراقبتی نظامی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سحر نظام الاسلامی - *MSc Student of Psychiatric Nursing, Faculty of Nursing, Aja University of Medical Sciences, Tehran, Iran*

سید امیرحسین پیشگوی - *Ph.D., in Nursing, Associate Professor, Medical-Surgical Department, Aja University of Medical Sciences, Faculty of Nursing, Tehran, Iran*

سیمین تاج شریفی فر - *Ph.D., Health in Disasters and Emergencies, Instructor, Health in Disasters and Emergencies Department, Faculty of Nursing, Aja University of Medical Sciences, Tehran, Iran*

فاطمه سلطان نژاد - *MSc of Nursing, Instructor, Nursing Management Department, Aja University of Medical Sciences, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

مقدمه: ابتلای یکی از اعضای خانواده به بیماری روانی فشار و نگرانی قابل ملاحظه ای را به دیگر اعضای خانواده اعمال می کند بار روانی تحمیل شده ناشی از مراقبت یک بیمار روانی می تواند سطح سلامت جسمانی و روانی مراقبت کنندگان را به عنوان یک بیماری پنهان کاهش دهد و در مجموع باعث کاهش کیفیت زندگی فرد مراقب شود. هدف: این مطالعه با هدف بررسی تأثیر آموزش بر اساس الگوی سازگاری روی بر کیفیت زندگی مراقبین خانگی بیماران روانی صورت گرفته است. مواد و روش ها: این مطالعه از نوع کار آزمایشی بالینی کنترل دار تصادفی شده است که در سال 1397 انجام شده است. تعداد 50 نفر از مراقبین خانگی بیماران روانی با سابقه بستری در بیمارستان های نظامی شهر بوشهر، به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و سپس به طور تصادفی به دو دسته آزمون و کنترل تقسیم شدند. به مراقبین خانگی گروه آزمون طی 5 جلسه 90 دقیقه ای آموزش رفتارهای سازگاران بر اساس الگوی سازگاری روی داده شد. کیفیت زندگی مراقبین بر اساس پرسش نامه کیفیت زندگی Sf-36 قبل و یک ماه بعد از مداخله ارزیابی شد. داده ها با استفاده از کای اسکور، آزمون دقیق فیشر، تی زوجی و تی مستقل در نرم افزار SPSS نسخه 22 مورد ارزیابی واقع شد و نتایج در سطح معناداری ($P < 0/05$) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: بر اساس نتایج آزمون آماری تی مستقل نمره میانگین کل کیفیت زندگی قبل از مداخله بین دو گروه آزمون و کنترل معنادار نبود ($P < 0/05$)؛ اما نتایج آزمون تفاوت آماری معناداری را بین نمرات پس از مداخله در بعد سلامت روانی بین گروه آزمون و مداخله نشان داد ($P < 0/05$). در مقایسه نمرات قبل و پس از مداخله فقط در گروه آزمون تفاوت معنادار مشاهده گردید ($P < 0/05$). بحث و نتیجه گیری: نتایج مطالعه نشان داد که آموزش بر اساس الگوی سازگاری روی بر کیفیت زندگی مراقبین خانگی بیماران روانی مؤثر است. کد کارآزمایی بالینی: IRCT20190130042566N

کلمات کلیدی:

Adaptation, Caregivers, Quality of Life, سازگاری، کیفیت زندگی، مراقبین.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1151706>

